

Si pens és perquè visc

Crec que ha arribat l'hora d'instaurar nova política

Estimats lectors, lectors estimats: Si el meu emblema amb el qual obro els meus articles és "si pens és perquè visc", avui, per començar em veig obligat a dir-vos el que pens, temps fa, sobre el desordre apassionat dins la política, espectacular i estable que vivim. I no ho puc fer d'altra manera que en plena sinceritat i quasi afirmant que el poble viu i pensa el mateix. La política que vivim necessita ser instaurada.

La Política, avui, sembla que és un vaixell desgavellat, que costereja en una mar amb plena tempestat, amb els patrons, que més els importa discutir les seves funestes i letals diferències, amb les seves butxaques plenes de doblers robats, que l'assegurança total del poble, un poble, no assegut a les bancades dels miradors superbs en temps pacífics, sinó esgotant totes les seves forces per defensar-se del llarg temporal que sofreix i perquè no s'enfonsi el vaixell. El poble està que no pot més i, clar, que tenim prou raons per estar sulfurats contra

trastorn en les facultats de coneixements savis i de seny.

Si reconeixem que qualsevol de les activitats humanes tenen implicacions polítiques i que la Política afecta a tothom resulta obligatori que la dinàmica i activitat política tinguin condicions obligatòries amb una informació total dels seus possibles efectes, bons o dolents, amb transparència absoluta al poble.

Una política refundada vol que els governants siguin nobles i honorats, allunyats de les omnipotències predominants, sense ànima, amb mentides tramposes, capcioses davant els medis de comunicació.

Es tracta de construir reanimats partits polítics, ajustats amb el dinamisme del poble actiu, cosa que exigeix informació oportuna i vertadera, amb fets de bona convivència, capaços de recuperar la confiança del poble, que no tenen.

Una política sana, refundada, ha de reafirmar el potencial renovador de la joventut. El poder dels joves ha de ser

els líders polítics que fan de l'Estat un botí i, encara pitjor, fabriquen instruments al servei dels més rics del món, amb hisendes fabuloses, de tal manera que fermen a favor seu tots els nostres béns, treballs i drets. De cada dia més, redueixen la nostra auto personalitat de poder viure dignament la llibertat de ciutadans honorats.

Avui la Política s'ha anat convertint en un espai estrany a la gent. Tan estrany que els polítics prenen decisions que ens impliquen a tots sense contar amb els nostres drets, ni demanar-nos opinió.

Avui, la Política s'ha convertit amb un terreny pantanós i ple de corrupció. Són massa els governants ambiciosos i immorals que acaben davant els Tribunals de Justícia, tancats dins la presó i, això, que la majoria de tribunals de la justícia són molt més favorables als governants o ex governants lladres, del que són dins la normalitat en els judicis.

Renovar la Política, restaurar-la, instaurar-la és tornar-la a les mans del poble.

Democràcia. Que la majoria dels qui ens governen vagin "a peu pel carrer", nets de brutor, no afamagats de tenir un jornal sense fer res i cobrar per tota la vida. Donem a la Política Governamental transparència i amplitud en donar la paraula al poble en veu alta.

Recuperem la bona convivència social. Deixem de viure tants insults entre polítics que, bastants d'ells semblen pertorbats, trastocats, tocats d'ala que se'ls connota un

animar la bravura de donar valor al cos social, desterrar els vicis que ofeguen el dinamisme d'una educació cultural i científica, apartada de les drogues, l'alcohol, els botellots de tota classe de desenfrè, que, sovint, sovint, acaben amb víctimes mortals. No és veritat allò que es pensa que la joventut gira l'esquena a la política i que passa d'ella. Sí que és veritat que els joves no troben espais en la força política dins el poble. Els joves estan distanciat de la política, sols se'ls hi dona lloc en participar, potser organitzar, en diversions, recreacions, esports, passatemps, recreacions...

Despertem els joves a idees nobles a favor del poble, disposats a abraçar allò que hi ha més elevat, educatiu que ens fa més humans i ponderats de seny, amb igualtat entre homes i dones, retirant totalment els acorralaments a la dona, esborrant globalment, mundialment, els assassinats, els lladres, els corruptes, els corruptors, les mans criminals de guants blancs amb punyals amagats. Quan una casa posa en perill els seus habitants i, a més, fa aigua per tot, es restaura o se'n fa una de nova. No som polític, som un ciutadà que estim el poble.

Agustí Serra Soler

Parlem de cuina

Fotografia gastronòmica

Una de les darreres modes, principalment gràcies a diverses webs i aplicacions per a mòbil com instagram o Pinterest, és la de fer fotografies a plats, aliments o visites gastronòmiques a restaurants o altres trobades culinàries. De fet ja han sortit moviments fotogràfics específicament gastronòmics com ho són *foodporn* o *food styling*.

També, aquests canvis o modes afecten a altres parts del nostre dia a dia, com el llenguatge o el comportament, per exemple, el que abans era un gastrònom o *gourmet* ara, a l'era digital, s'anomena *foodie*. I el que abans era anar a sopar a fora ara s'esdevé un espectacle on cada plat rep una bona dosi de sessió fotogràfica digne d'un artista de cinema.

Crec que ho hem de reconèixer, pots ser que ens faci un poc de vergonya, però sabem perfectament que quan ens presenten aquelles postres que pareixen un quadre de museu, pocs es resisteixen a treure el mòbil o la càmera i immortalitzar el moment. I els cuiners ho sabem i part del nostre objectiu a l'hora de presentar un plat també és el de "quedar bé" a la foto que prengui el client. Això pot parèixer un poc vanidós per part del cuiner, però avui dia tots els restaurants tenen presència a les xarxes socials i el preu que té una bona fotografia amb un bon comentari no es pot pagar amb diners. Cercant a instagram *hashtags* (#) com *deliciós*, amb 2.719.611 publicacions; *foodporn*, amb 258.122.194 publicacions; *comida*, amb més de 6 milions o postres, amb 2 milions. Un se'n adona del que estam xerrant avui. I això sense tenir en compte que moltes d'aquestes fotos s'envien a *tripadvisor* o altres webs semblants, doncs ja tenim tema per estona.

Com feim una bona foto? En primer lloc usarem, en la mesura del possible, la llum natural. Si estam a casa usarem una finestra per a projectar ombres sobre els plats i si estam fora podem usar un foli o una paret blanca per a reflectir la llum del Sol. En la mesura del possible hem de fugir de la llum del flaix.

Si no tenim llum del sol podem ajustar la lluentor i el contrast del nostre dispositiu. Segur que trastejant un poc a casa i fent proves sabrem quines són les millors combinacions en sortir a fora. Sempre obtindrem un millor resultat si no usam les configuracions automàtiques. Per evitar renou o vibracions, millor optar per usar un suport pel dispositiu i usar el temporitzador.

Les fotografies preses des de dalt o zenitals

funcionen bé amb bols i plats amb molts d'ingredients o colors. Però el millor són primers plànols, angles de 45° i picats de baix a dalt. Tot per donar volum al plat. Hem de tenir present que el fons també forma part de la imatge, per la qual cosa hem de tenir present el que pot sortir darrere la imatge que volem pendre.

També queda molt bé enfocar una part del plat i que la resta surti desenfocada.

Alerta amb els filtres, marcs i altres additius fotogràfics. Es com si al plat que ens presentessin li afegíssim més sal i més espècies, espenyariem la creació del cuiner. Doncs el mateix passa amb els filtres: menys és més. Es tracta de fer que el menjar sembli el més natural possible.

No serem els únics que fem fotos a plats, doncs el mateix que feim abans de cuinar o podem fer abans de fer fotos. Cercarem altres imatges de plats i aprendrem del que fa la gent.

El millor és començar amb les regles o normes de composició bàsica que, per començar, ens donaran bons resultats i ens ajudaran a col·locar els elements de forma ordenada dins de l'enquadrament. Les més utilitzades són:

- Regla dels terços. Segons la qual, el centre d'interès d'una imatge se situa en la intersecció originada per la divisió de la imatge en tres terços horitzontals i verticals. Allà és on se situa el punt de major interès de la fotografia.

- Espai negatiu: Tot allò que envolta de forma neutra (sense aportar informació) al subjecte principal, es coneix com a espai negatiu.

Format vertical. Una forma diferent de veure la fotografia i que als plats els hi va molt bé... video vertical mai.

Evitar el caos. És millor posar pocs elements a la imatge i guiar la mirada de qui observa la imatge

- Factor humà. No oblidem que en qualsevol imatge en què aparegui un element humà, aquest cobra especial importància, ja que ens permet empatitzar i suggereix proximitat: copes, tassons, perfils humans, coberts. No fer-ho sempre però te tant en tant si.

No ens hem de conformar amb una sola imatge, farem diverses fotos canviant el punt de vista, girant al voltant de l'escena, d'aprop o lluny.

Bona setmana i fins d'aquí a 7 dies que tancarem aquest interessant tema

Juan A. Fernández

